

وقتی درد را بپذیری به نقطه بهبود بیماری خواهی رسید

تنها ۲۴ ساعت طول کشید که توانستم درد را وارونه بخوانم و از نقطه عدم که بر اثر ابتلا به اختلال مغز و استخوان رسیدم، درد را جزو از زندگی خود بپذیریم و جزو ۴ درصد بهبودیافتگان قرار بگیرم.

اصفهان-پرسون؛ پیام دهکردی، بازیگر و چهره آشنا صدا و سیما که سال‌ها پیش اختلال مغز و استخوان را تجربه کرده و توانسته با پذیرفتن درد و کنار آمدن با بیماری خود از نقطه عدم و پوچی به نقطه اوج بهبودی بیماری خویش دست یابد.

وی اختلال مغز و استخوان را یک بیماری خاموش عنوان کرد و افزود: خود بیمار نقش زیادی در بهبودی حال خود دارد و ابتلا ناگهانی من به این بیماری و از پا انداختنم در ۲۴ ساعت که از حالت پویا و فعال به فردی مبدل شدم که قادر نیست انگشت دست خود را تکان دهد و به نقطه عدم و نیستی رسیدم.

وی بیان داشت: کنار من یک جانباز شیمیایی بستری بود و پیرامون من پر از درد و غم و ناراحتی بود و این در حالی بود که ۹۶ درصد مبتلایان به این اختلال در معرض مرگ و تنها ۴ درصد احتمال بهبودی داشتند و من با پذیرفتن درد به عنوان همراه همیشگی و اینکه به درد از هر طرف نگاه کنی درد است، از نقطه نیستی به بهبودی رسیدم.

دهکردی که در جوانی به این حقیقت رسیده بود که سفید شدن مو را نباید پوشاند زیرا که هر تار موی سفید نشان دهنده تجارب مختلف است، جراحی‌های ریز و درشت و باید پذیرفت حقیقت را که درد سالهاست یار من شده و زندگی کردن با آن را پذیرفتم. وی با اعلام اینکه در حال حاضر در سلامتی به سر می‌برد، اظهار داشت: نمیتوانم دردی که در آن زمان بخاطر بیماریم تحمل کردم را بیان کنم اما در زمانی که به نقطه نیستی رسیدم بار دیگر هستی و زندگی به من سلامی دوباره کرد. بعد ها شعری را با نام « درد » سرودم و از آن پس بار دیگر روی پای خود ایستادم و زندگی را با نگاهی زیبا و متفاوت آغاز کردم.

بازیگر و چهره آشنای تلویزیون بیان داشت: بسیاری از بیماران صعب‌العلاج با من تماس می‌گیرند و تنها یک جمله به آنها می‌گویم که اصل و اساس درمان در این دسته از بیماری‌ها پذیرش درد است.

وی ادامه داد: من هر باری که به عنوان استاد وارد کلاس می‌شوم نمی‌دانم پایان زندگی من اینجا است یا هنوز زندگی ادامه دارد اما با چشمان خود دیدم و درک کردم بیماری که ۳۰ سال پیش همه بر بالینش اه و ناله وداع سر داده بودند در این سالها بیش از این افراد فوت کردند اما هنوز آن بیمار نفس می‌کشد و در حیات است.

دهکردی نقش رسانه‌ها را در ارتقای فرهنگ خودآگاهی بیمار بسیار موثر خواند و گفت: ناامیدی در زندگی و تن دادن به مرگ احمقانه‌ترین کاری است که یک بیمار در دوران بیماری خود می‌تواند انجام دهد.

وی با اعلام اینکه هر آدمی تا زمانی که زنده است باید زندگی کند، اعلام کرد: مواجهه عریان با خویشتن خویش به هنگام بیماری کمک بزرگی در روند بهبودی بیمار میکند.

دهکردی نقش پزشکان را در روحیه دادن به بیماران در طول درمان بی‌بدیل خواند و گفت: یک بیمار تکیه گاهش بعد از خدا به پزشک است در طول درمان و امیدش به سخنان پزشک و قطعا یک پزشک کمک بزرگی در تصمیم بیمار برای زنده ماندن یا خاتمه دادن به زندگی خود با رسیدن به نقطه ناامیدی دارد.